

ನಂಜಿಕೆಯ ನೂಲು

■ ಬಸು ಬೇವಿನಗಿಡದ
ಕಲೆ: ಎಚ್.ಎಸ್. ಮೋನಪ್ಪ

ದೇವಪ್ಪ-ಅನಸವ್ವ ಪ್ರಣಯ ವೃತ್ತಾಂತ

‘ಈ ದೇವಪ್ಪನ ಚೋಡಿ ಮದುವೆ ಅಂದ್ರ ನಾ ಹೋಳಿಗೆ ಹಾರ್ತೇನಿ.’ ಹಾಗೆ ಅಂದಿದ್ದವಳು ಇಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕುಲುಕುಲು ಇದ್ದಾಳೆ. ಆಶೀರ್ವಾದವಿರಲೆಂದು ಹರಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೇವಲ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ! ಈತನನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆ, ತಂದೆತಾಯಿಯ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ವಿವಾಹವಾದರೂ ಇವನ ಊರಿಗೆಂದೂ ಬರಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಆಕೆ ಈಗ ಗಂಡನನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಅಗಲಲಾರೆನು, ಅಗಲಿ ವಿರಹದುರಿಯನ್ನು ತಾಳಲಾರೆನು ಎನ್ನುವಂತೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು. ನವದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರು ಆಗಿಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇಮದ ಪರಿಯೇನು! ಅವರ ವಾರೆನೋಟಗಳಲ್ಲಿರುವ ತುಂಟಾಟವೇನು! ಕೈಗೆ ಕೈ ಸೋಕಿದಾಗ, ಮೈಗೆ ಮೈ ತಾಕಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯ ತಾಕಲಾಟವೇನು!

ಯಾವುದೋ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಸುಂದರಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಮಯ್ಯಾದೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಂದಿಗೆ ತಾನೆಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅರಿವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಓಹ್! ತಾನುಬಿಟ್ಟ ಸೀರೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಕೆಲವರು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವರನ ಮನೆಯವರು ವಧುವಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿರುವ ಐದೂ ಸೀರೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಚೆಂದ ಇವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ದೇವಪ್ಪನಿಗೆ ರೊಕ್ಕ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ! ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಯ ಜುಬುರು ಮಳೆಯೂ ಸುರಿಯಿತು.

‘ಚಾದಂಗಡಿ ದೇವ್ವಾ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾನಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದೆ, ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತೋಟ್ಟಾಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಚೆಂದ ಕಾಣ್ತಾನೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ’ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಒಳಗೊಳಗೆ ನಲುಗಿದರು.

ಯಾರ ನಸೀಬು ಹೆಂಗ ಐತಿ ಅಂತ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರ್ತದ. ತಪ್ಪಿಹೋದ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ನಸೀಬಿನ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸಿದರು. ದೇವಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅನುಸೂಯ ನಡುವಿನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರು ಓಡಾಡಿದರು. ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಇಷ್ಟಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಚಾದಂಗಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಲ್ಲವ್ವತ್ತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರೇಮ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಎನಿಸತೊಡಗಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಅವಳಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

‘ಅವರನ್ನಾಕೆ ನೀ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ? ನಿನ್ನ ಮನಿಯೊಳಗ ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನು ಇರಾಕ ಆಗಲ್ಲೇನು? ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅದನ್ನ ತಗೊಂಡು ನೀಯೇನು ಮಾಡುವಾಕಿ?’

‘ಯವ್ವಾ, ನಾ ಯಾಕ ನೋಡಲೆ? ಅಂಥ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಪ ಹತ್ತದ. ನಂದೇ ಮನಿಯೊಳಗ ಕೆಲಸ ನಡುಮಟಾ ಬಿದ್ದಿರತಾವು. ಅವರ ಮಾರಿ

ನೋಡೋ ಇಚ್ಛಾ ಸೈತ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳು? ಬಾಯಲ್ಲಿ ನುಡೀಲಾರದಂಥ ಶಬ್ದ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಬರ್ತಾವಲ್ಲ? ನನ್ನ ಕಿಂವಿಗೆ ಆ ಶಬ್ದ ಬೀಳ್ತಾವಲ್ಲ?’ ಅವರು ನುಡಿಯುವ ಶಬ್ದಗಳು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೇಳುವ ಕುತೂಹಲ ಇತರರಿಗೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಹೇಳಬೇ ಚಿಗವ್ವಾ, ಏನು ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ? ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ?’

‘ಏಯ್ ಹೋಗ್ಲೆ, ಈಕೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕುತೂಹಲ? ಆಕೀನ್ನ ನೋಡು. ಹೆಂಗ ಕೆರಳ ಕುಂತಾಳ?’

ಮದುವೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇರುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ತಮಗೆ ಕೂಡಿಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕರು ನೊಂದುಕೊಂಡರು. ಶಾಂತವ್ವ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಯವ್ವಾ, ನನ್ನ ಫಜೀತಿ ಏನು ಹೇಳ್ತಿ ತಗೋ? ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಹಂತೇಲಿ ಗಂಡ ಯಾವಾಗ ಬಂದು, ಯಾವಾಗ ಹೋಗಿದ್ದ ಅನ್ನೋದೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡಮೈಯಿಗೆ ಮೈಯ ಹಚ್ಚಿದಂಥ ಖುಷಿ ಪಡೋದರೊಳಗೆ ಹೊಂಟಹೋಗಿರತಿದ್ದ. ಅತ್ತೆ ಅನ್ನಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಅಂತಿದ್ದು. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೇಂಟಿ ಮಗ್ಗುಲದಾಗ ಬೀಳ್ತಿಯಲ್ಲೋ ಮಗನೆ. ಬ್ಯಾರ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲೇನು? ನಾವು ಅದೇ ಆಗ ಮಲಕ್ಕೋಂಡಿರುವಾಗ ಹಂಗಂದ್ರ ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳ್ತಿ?’

‘ಶಾಂತವ್ವ, ನಿನ್ನ ಕತಿ ಹಂಗಂದ್ರ ನನ್ನ ಕತಿ ಏನು ಗೊತ್ತೇನು? ಚುಮುಚುಮು ಬೆಳಕು ಆಗ್ರಾ ಇದ್ದಂಗನ ಏಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೊಡ ನೀರು ತರಬೇಕು. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಫಡ್‌ಫಡ್ ರೊಟ್ಟಿ ಬಡದು ಹಾಕಬೇಕು. ಆಮ್ಕಾಲ ಮುಂಜಾನಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಗಂಡಗ ರೊಟ್ಟಿಪಲ್ಲ ತಗೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹೊಲಕ್ಕೂ ಹೋದ್ರೂ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಅಂತೀ. ಕಳೆ ತೆಗೆಯೋದು, ಅಗಿ ಹಚ್ಚೋದು, ಎಡಕುಂಟಿ ಹಿಡಿಯೋದು, ಗೊಂಜಾಳ ತೆನೆ ಮುರಿಯೋದು, ಅವನ್ನ ಸುಲಿಯೋದು. ಮತ್ತೆ ಮನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ ದೆವ್ವಿನಂತಹ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರಿ ಹೊತ್ತಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ರಾತ್ರಿಗೆ ಒಲಿ ಮ್ಕಾಲ ಹಂಚು ಇಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿ ಬಡಬೇಕು. ಮಾಂವಗ ಮುದ್ದಿ ತಿರುವಿಕೊಡಬೇಕು.’

